

Kajakarstwo

Jako sport wodno-turystyczny.

Nie chcę wspominać lat, kiedy to kra-
spływająca tworzyła nam łobuzom szkol-
nym wspaniałe, a nieraz bardzo zdradliwe
kajaki. Przeskoczyć ten cały czas, kiedy to
w jeziora do jeziora wędrowałem łowiąc
ryby, raki i — szczupaki na sposób, który
jeszcze dziś obserwuję. Gdybym wtedy po-
siadał tak znakomity okręcik, jakim jest
kajak, prawdziwy kajak gumowy — to mo-
żebym był popłynął nawet za morze. Lecz
pozostały mi tylko nasze jeziora pomorskie,
które na prawym brzegu Wisły wszystkie
objechałem i poznałem i więcej jestem za-
chwycony pięknnością ich przyrody, malow-
niczego położenia i otoczenia, aniżeli mo-
notonią morza.

Kajakarstwo to sport nad sportami — to
turystyka wodna, krajoznawcza z zupeł-
nie innego punktu widzenia od sportu upra-
wianego na stadionach, — to wygoda, to
marzenie, to jazda do raju w pogodny,
kwiecisty dzień majowy, to bajka z tysiąca
jednej nocy.

Kto raz kajakiem popłynął w słoneczną
dal, wśród kwitnących białych grzybieni i
złocistych grzązeli, kto błękitną wstęgą rzec-
zuczki leśnej przesunął się jak sen, jak
mara wzduż szuwarów nadbrzeżnych i
dżungli rodzimych na cichej lustrzanej tafli
wodnej, kto raz na szumiącej fali, pełnej
życia i promieni słonecznych skosztował
tego spokoju i kryształowego powietrza ko-
jącego najwięcej nadszarpnięte nerwy, kto
raz chociażby uciekł od zgiełku i gwaru za-
śmieconej i kurzem przepętnionej ulicy na
wodę kajakiem — ten na zawsze będzie
miłośnikiem tego sportu tak zdrowego, tak
milego i pożytecznego.

Lecz i woda jest zdradliwa — i spokoj-
ne, jak lustro gładkie jezioro kryje w cza-
sie burzy niejedno niebezpieczeństwo. Wy-
soko idą fale, smagane wichrem i uderzają
o burty i rozpryskują się białą pianą na
pokładzie kajaka. Dla dobrego kajakarza
niczem będzie burza i wysoka fala. Jego do-
brze zbudowany kajak pruje rozpętana falę
jak każdy inny statek morski. Trochę tylko
kołysania, trochę więcej wysiłku i woda nie
mu nie uczyni — lecz musi to być dobrze
i prawidłowo zbudowany kajak.

O takim kajaku chcę teraz pomówić.
Przedewszystkiem co to jest kajak? Zna-
na to od wieków i przez całe wieki używa-
na łódź jedno- lub dwuosobowa Eskimo-
sów i Indian kanadyjskich. W ostatnich
dopiero czasach, szczególnie w ostatnim
10-leciu rozpowszechnił się w środkowej
Europie, w Anglii, Szwecji i Niemczech.

W Polsce rozpoczyna kajak w najroz-
maitszej postaci także się przyjmować i na-
bierać prawa pojazdu turystycznego. Nie-
stety, spotykamy na tym terenie jeszcze
bardzo mało zrozumienia, a mniej jeszcze
doświadczenia a bodaj zupełne niedocenie-
nie kajaka.

Buduje się kajaki z dykty, z blachy, kle-
pek i desek, który to materiał absolutnie
nie odpowiada i przez to robi się źle do-
świadczenia i dyskwalifikuje się tym spo-
sóbem kajakarstwo.

Dobry kajak musi przedewszystkiem
przy odpowiedniej długości — około 5 m
— być lekki i dość szeroki, a co najwa-
żniejszym musi się dać składać, złożyć w je-
den lub trzy plecaki. Waga pięciometrowej
dwuosobówki nie powinna przekraczać 25
do 30 kg. Wobec powyższych warunków nie
mogą ani blacha czy też dykta, ani klepki
i deski być odpowiednim materiałem, gdyż
kajaki o stałej budowie chybają swego ce-
lu i nie dają wolności ruchu turyście. Wo-
bec czego używa się nie mniej odpornej i
drzewo giętkiej lecz sprężystej, najlepiej je-
sion przydrożny. Drzewo używane do szkie-
letu powinno po tarcu odleżeć co najmniej
pięć lat, poczem dopiero stanie się dla bu-
dowy kajaka odpowiednio suche i spręży-
ste.

Na powłokę kajaka używają Eskimosi
skóry fok, która nie przepuszcza wody.
Trudno było u nas o ten materiał, wo-
bec czego używa się nie mniej odporną i
trwałą powłokę, składającą się z tkaniny
przeplatanej warstwami gumy, o trwałości
i wytrzymałości nieraz przewyższającej skó-
rę fok.

Okucia jak zawiasy, śruby, nity itp.
powinny być miedziane lub mosiężne, nigdy
żelazne.

Forma kajaka odgrywa niemałą rolę na
wodzie. Najwięcej rozpowszechnioną jest
dziś forma szwedzka, w trzeciej piątą ka-
jaka, najszersza, nieprzekraczająca jednak
90 cm. Kajak musi na wodzie leżeć, ślizgać
się, wobec czego jego zagłębienie przy 300
kg. obciążenia dosięga 15 cm. Kajak jedno-
osobowy jest nieco węższy. Najszersze jego
miejsce waha się pomiędzy 70 a 80 cm.
Szywność i pewność szkieletu osiągnie się
przez odpowiednią ilość „szpantów“ czyli
poprzecznych żeber. Dobry 5-metrowy ka-
jak powinien mieć 5—6 poprzecznych żeber,
lub na gorąco wyginanych.

Tak zbudowany kajak nie jest już za-
bawką, lecz łodzią nadającą się już do da-
lekich wędrowek po szerokich rzekach i
morzach przy użyciu żagli od 2 do 5 m
kwadratowych płótna.

Wydałoby się niemożliwym, że kapitan
Romer (Niemiec) w roku 1928, wyjechał-
szy dnia 3 marca 1928 r. z Hiszpanji prze-
jechał kajakiem długości 6 m Atlantyk, al-
bo, że niejaki Karol Schott (także Niemiec),
wyjechałszy z Monachium Dunajem, do-
tarł na zwyczajnym kajaku składanym do
Mezopotamji, a jednak nie należały takie wy-
cyny dziś do nadzwyczajnych.

Bardzo ożywione kajakami są rzeki nie-
mieckie. W roku 1930 przejechało na Du-
naju w miejscowości Englehartzell 2054
kajaków. Niedługo to i Wisła zaroi się od
kajakowców, podążających z całej Polski
ku morzu. Już w roku bieżącym ruch wo-
dno-turystyczny pewnymi dłuższymi podró-
żami — lecz dla niewygody na łodziach
ciężkich (klepkowych) się wyróżniał. Nie-
stety kajak gumowy nie jest tani, a w kra-
ju prawie nie do nabycia.

Oglądając w roku bieżącym 3 typy pol-
skich kajaków składanych, przekonałem
się, że jedno z nich w niczem nie ustępuje
najlepszym zagranicznym mimo jeszcze
pewnych wad co do formy i do budowy sa-
mej, przyczem różni się niemało w cenie.
Za około 500 zł otrzymuje się już dziś do-
bry polski kajak, podczas kiedy tej samej
jakości (o powłoce 7-warstwowej) kosztuje
w Niemczech 700 zł, a do tego dochodzi je-
szcze cło i opakowanie.

Na pojezierzu Brodnickim, kajakarstwo

w ostatnim roku obok Chojnic bardzo zna-
cznie posunęło się naprzód. Brodnicki Klub
Turystyki Wodnej (kajakarze) przejechał
już od kwietnia do sierpnia przeszło 2000
km.

Najwięcej przyjęły się całodzienne wę-
drowki wodne niedzielne po pojezierzu
Brodnickim, z których jedną w obrazach
przedstawiam:

Wyruszamy rano o godz. 8 z jeziora Par-
tenczyny, jednego z najpiękniejszych i naj-
większych jezior pomorskich. W okolicy I-
wanek wąskim leśnym przesmykiem wod-
nym zwiedzamy osadę palową prehistorycz-
ną na jeziorze Łąkorek. Obok zalesionych
wysp i półwyspów, tworzących wspaniałą
krajobraz, dojeżdżamy pod mostem, nieda-
leko nadleśnictwa Mścin do jeziora Dębno.
Cichym szlakiem wodnym przerywamy ta-
fle rzeczulki łączącej Dębno z jeziorem Ro-
botno. Dalej niesie nas fala na wąską i
długą Kurzynę. W Grzmiecy jest postój i o-
biad. Tu należy kajaki, z powodu służy
młyńskiej, przenieść na jezioro Strąm.
Przez to jezioro udajemy się na prehisto-
ryczne grodzisko słowiańskie na półwyspie
Bachotek. Nadzwyczaj piękna rzeczulka, ci-
cha i zaslana szuwarami, białymi grzybie-
niami i złocistymi grzałkami jedziemy gę-
siego na jezioro Bachotek, gdzie w pośrodku
lip zażyjemy nieco odpoczynku i ewentual-
nie kąpieli. Teraz już, po opuszczeniu Ba-
chotka, niesie nas kręta Drwęca do Brod-
nicy, a kto chce to jeszcze dalej do Toru-
nia, Grudziądza i do morza.

L. Kozikowski.

Strzeleckie mistrzostwa świata

otwarte zostały we Lwowie dnia 23. 8.

Lwów. W niedzielę 23 bm. odbyło się
we Lwowie otwarcie 28 międzynarodowych
zawodów strzeleckich myśliwskich i łucz-
nych o mistrzostwo świata. Na olbrzymim
placu pomiędzy pawilonami strzeleckimi
zebrały się tłumy publiczności, reprezentu-
jący cały świat intelektualny i sportowy
Lwowa. Pierwsze rzędy zajęli zawodnicy
zagraniczni: fińscy, estońscy, czescy, ru-
muńscy, szwedzcy i węgierscy. Osobne miej-
sce zajęła 68-osobowa reprezentacja Polski,
wśród której białą plamę tworzył zespół
łuczny, ubrany jednakowo w białe swetry
z godłem państwa na piersi. Łożę prasową
zajęli liczni dziennikarze pism krajowych i
zagranicznych, wśród których widać było
przedstawicieli prasy portugalskiej, estoń-
skiej, czeskiej, włoskiej, Stanów Zjednoczo-
nych, fińskiej i inn. Przemówienie i-
nauguracyjne wygłosił p. Antoni Anusz.

Z Torunia.

IV regaty w Toruniu. Niebo w niedzielę
łaskawe było dla braci wioślarskiej, która
w tym dniu urządziła swoje IV między-
szkolne i międzyklubowe regaty, gdyż ze-
słało im pogodę, której nie mieliśmy od ty-
godnia.

Organizacja niezła i nawet dopisała pu-
bliczność, której się zebrało ok. 2000, lecz
były i biegi mniej interesujące, mianowicie
łódzie startujące pojedynczo (walkowery),
a które nie dają widzom żadnej emocji. Kil-
kakrotnie podnoszono w prasie uwagi o ska-
sowaniu takich biegów, widocznie jeszcze
nie dotarli do Polskiego Zw. Tow. Wiośl.,
gdyż w dalszym ciągu bywają urządzane
na każdych regatach.

Regaty odbywały się pod przewodnic-
twem p. Melanowskiego. Czynności sędziów
sprawowali delegaci towarzystw, biorących
udział w regatach. Arbitrem był p. Barwic-
ki, starterem — p. Meyza, lekarz — kpt. dr.
Kowalski, informator publiczności p. K.
Błoch.

Jako delegat Polsk. Zw. T. W. obecny
był na regatach p. Bojańczyk z Włocławka.

Do regat stanęły towarzystwa: Gimnazj.
Kl. Wiośl. „Posejdon“ Chełmża, Gimn. Kl.
Wiośl. Toruń, Bydgoskie Tow. Wiośl., Tow.
Wiośl. „Wisła“ Grudziądz, Tow. Wiośl. Wło-
clawek, Kl. Wiośl. „Wisła“ Warszawa, Ko-
lej. Kl. Wiośl. Bydgoszcz, Klub Wiośl. To-
ruń, Wojsk. Kl. Wiośl. Poznań, Bydgoski
Klub Wioślarek, Klub Wioślarski Gdańsk,
Tow. Wiośl. Chełmża. Ogółem zgłoszono 41
łodzi, lecz nie wszystkie stawały. Bieg óse-
mek nie odbył się wcale, tak iż zareklamow-
any b. szumnie, jako niewidziany
w Toruniu bieg ten nadal pozostaje „niewi-
dziany“. Rano odbyły się przedbiegi.

Długość toru dla młodzieży i pań 1200
m, dla pozostałych biegów 2000 m.

Bieg I: Czwórki półwycigowe nowicju-
szy młodzieży o nagrodę ofiarowaną przez
p. M. Zgodę Toruń. Stawały 4 łodzie: 1) To-
warz. Wiośl. „Wisła“ Grudziądz, czas 4,30,4.
2) Kl. Wiośl. Toruń czas 4,31,4.

Bieg II: Czwórki półwycigowe młodzie-
ży o nagrodę p. B. Majchrowicza Toruń.
Staowało 6 łodzi. Kl. Wiośl. „Posejdon“, Wło-

clawek i Kol. Kl. Wiośl. odpadły w przed-
biegach. 1) Bydgoskie Tow. Wiośl. czas
4,20,4. 2) Kl. Wiośl. „Wisła“ Warszawa
4,25,6. Klub Wiośl. Toruń spóźnił się na
start i w biegu udziału nie brał.

Bieg III: Dwójki podwójne półwycigowe
ze sternikami dla młodzieży o nagrodę, o-
fiar. przez p. inż. J. Dreckiego Toruń. 1)
Gimn. Kl. Wiośl. Toruń czas 4,56,4. Nala-
skowski S. sternik, Hamerski Z., Rogala E.
2) „Posejdon“ 5,00,4, sternik Siłakowski B.

Bieg IV: Czwórki półwycigowe pań o
nagrodę p. B. Kuczyńskiego Toruń. 1) Tow.
Wiośl. Włocławek czas 4,39. 2) Wojsk. Kl.
Wiośl. Poznań czas 4,45.

Bieg V jedynki nowicjuszy o nagrodę
ofiar. przez firmę Z. Hozakowski Toruń. 1)
Klub Wiośl. „Wisła“ Warszawa czas 6,54,2
2) Bydg. Tow. Wiośl. czas 7,11.

Bieg VI czwórki półwycigowe nowicju-
szy o nagrodę p. B. Kuczyńskiego Toruń.
W przedbiegach odpadł Kl. Wiośl. Gdańsk.
1) Wojsk. Kl. Wiośl. Poznań czas 6,53 po-
nieważ zajął drogę pierwsze miejsce
przyznano Tow. Wiośl. „Wisła“ Grudziądz
czas 6,55, 2) Kl. Wiośl. „Wisła“ Warszawa
o 5 długości.

Bieg VII czwórki nowicjuszy o nagrodę
ofiar. przez Garnizon Toruński. Bydg. Tow.
Wiośl. czas 6,42,2, 2) Tow. Wiośl. „Wisła“
Grudziądz czas 6,51,6. Zgłoszony do biegu
Kl. Wiośl. Toruń nie startował.

Bieg VIII dwójki podwójne półwyci-
gowe ze sternikami o nagrodę p. Z. Hoza-
kowskiego Toruń. 1) Kl. Wiośl. Toruń czas
7,53 Stefaniak sternik, Węsiara W., Weigt
Zygm. nagroda zdobyta na własność. 2)
Tow. Wiośl. „Wisła“ Grudziądz czas 7,57,4.

Bieg IX jedynki bez ograniczeń o na-
godę ofiar. przez dyr. J. Twardzickiego
Toruń 1) Kl. Wiośl. „Wisła“ Warszawa
czas 7,30 Slesicki J. walkower.

Bieg X Jedynki młodzieży o nagrodę
ofiar. przez ziemian pow. lipnowskiego 1)
Kl. Wiośl. Toruń czas 7,12,4 Węsiara Wład.
nagrada zdobyta na własność. 2) Bydg.
Tow. Wiośl. czas 7,23 Leśniewski Z.

Bieg XI Czwórki bez ograniczeń o na-
godę ofiar. przez Przewod. Kom. W. F. P.
W. w Toruniu. 1) Bydg. Tow. Wiośl. czas
6,38, 2) Tow. Wiośl. Chełmża czas 6,46,6.

Bieg XII Dwójki podwójne o nagrodę
ofiar. przez Kl. Wiośl. w Toruniu 1) Kl.
Wiośl. „Wisła“ Warszawa czas 6,56,4 wal-
kower.

Bieg XIII czwórki młodzieży o nagrodę
ofiar. przez p. J. Szewca Toruń. 1) Tow.
Wiośl. „Wisła“ Grudziądz czas 6,30, 2) Tow.
Wiośl. Włocławek czas 6,34,8 sternik Le-
wandowski E.

O godz. 20-ej w kasynie garnizonowej
odbyło się rozdanie nagród.

Półka nożna. W niedzielę 30 bm. na boi
sku miejskim odbędzie się pierwsze zawod.
o wejście do Ligi między drużynami Legja
(Poznań) i Gryf (Toruń).

Kurs ratownictwa rozpoczyna się w
pływalni garnizonowej, na który mogą się
zgłaszać jedynie dobrzy pływacy.

Zawody młodzieży żeńskiej. Na stadjo-
nie sportowym w Toruniu (Bydg. przedm.)
odbędzie się 30. 8. br. IV ogólnopolskie
pokazy i popisy sportowe żeńskie Katol.
Związku Młodzieży Polskiej na diecezję
chełmińską. Wzorem lat ubiegłych program
popisów obejmie: gimnastykę, gry sporto-
we, trójbój lekkoatletyczny, tańce narodo-
we, pływanie, korowody i łucznictwo. Udział
zawodniczek będzie w bieżącym roku wy-
jątkowo bardzo liczny.

Kajakiem nad morze.

O wodną turystykę krajoznawczą.

Pp. Kazimierz Lubieniecki i Jan Gac-
kowski z poznańsk. Klubu Wiośl. „04“,
którzy w dniu 13 bm. po drodze nad morze
odwiedzili naszą redakcję pisząc nam
z Gdyni:

„Ukończyliśmy dnia 13. 8. 31 swój raid
na kajaku składanym przybijając do przy-
stani gdyńskiego klubu wioślarskiego
„Gryf“, który przyjął nas bardzo gościnnie.
Trasę Góry Polskie — Morze Polskie prze-
byliśmy jak najszczęśliwiej w świecie i je-
steśmy teraz w świetnej formie i zdrowi,
jak ryby.

Okrutnie długo wlekliśmy się jak na tę
trasę, którą do przebycia mieliśmy, bo pra-
wie 6 tygodni, ale w konkursie, do którego
my stanęliśmy jakimkolwiek pośpiech, po-
goń za rekordem wcale nie obowiązywały
Toteż rzeczy widzenia godne tak dokument
nie zwiedzaliśmy. jakbyśmy już nigdy w
życiu widzieć ich nie mieli.

Na ławę szkolną wracamy z przeboga-
tym zapasem doświadczenia życiowego, sy-
ci zdrowych wrażeń i daj Boże by także
upojeni zwycięstwem sportowym przez
zdobycie upragnionej „błękitnej wstęgi“.

Myślą odbycia tej wycieczki wioślar-
skiej natchnęło nas Kuratorium Okr.
Szkolnego Poznańskiego, które, doceniając
znaczenie rozumnie pojętego związku spor-
tu z krajoznawstwem, rok rocznie ogłasza
konkurs o „błękitną wstęgę“ za najładniej-
szą wycieczkę, popartą literackim opisem
wrażeń, badaniami krajoznawczymi, ilu-
strowaną zdjęciami fotograficznymi.

Znaczenia wychowawczo — krajoznawcze
tego rodzaju akcji jest ogromne.

Zycząc „Słowo Pomorskiemu“ dalszego
zastępowania rozwoju i zyskując Panu Re-
daktorowi serdeczne pozdrowienia z pol-
skiego portu Gdyni, krąsimy się z powa-
żaniem (podpis).

Red. Przykład poznańsk. kuratorj.
szkoln. istotnie zasługuje na uwagę. Teraz
już kończy się sezon turystyczno-wioślar-
ski, na przyszły jednak rok niewątpliwie
znajdą się ludzie i instytucje, którzy myśl
tę podchwycą z niewątpliwym pożytkiem
dla sprawy rozwoju wodnej turystyki
krajoznawczej.

Zawody pływackie Sokoła Okręgu IV.

W niedzielę 30 bm. odbędzie się w Toru-
niu w pływalni garnizonowej zawody pły-
wackie Sokoła o pierwszeństwo IV okr. Po-
czątek zawodów o godz. 14.

Dla druhow: a) styl klasyczny 100 m,
b) styl dowolny 100 m, c) styl dowolny 200
m, d) sztafeta 4×50 m, e) skoki z mostku
z wysok. 3 m.

Dla druhen: a) styl klasyczny 50 m, b)
styl dowolny 50 m, c) styl dowolny 100 m,
d) sztafeta 4×50 m.

Przepisy pływackie w książeczce „VII
Zlot Sokolstwa Polskiego w Poznaniu“ str.
41 i 42.

Będą to pierwsze zawody pływackie,
które naczelnictwo IV okręgu urzędują, to-
też mamy nadzieję, że gniazda, należące
do IV okręgu zgłoszą swych pływaków.
Zgłoszenia do d. 28. 8. przyjmuje naczelnik
IV okr. J. Rogoziński, Toruń III, Grudziądz-
ka 112.